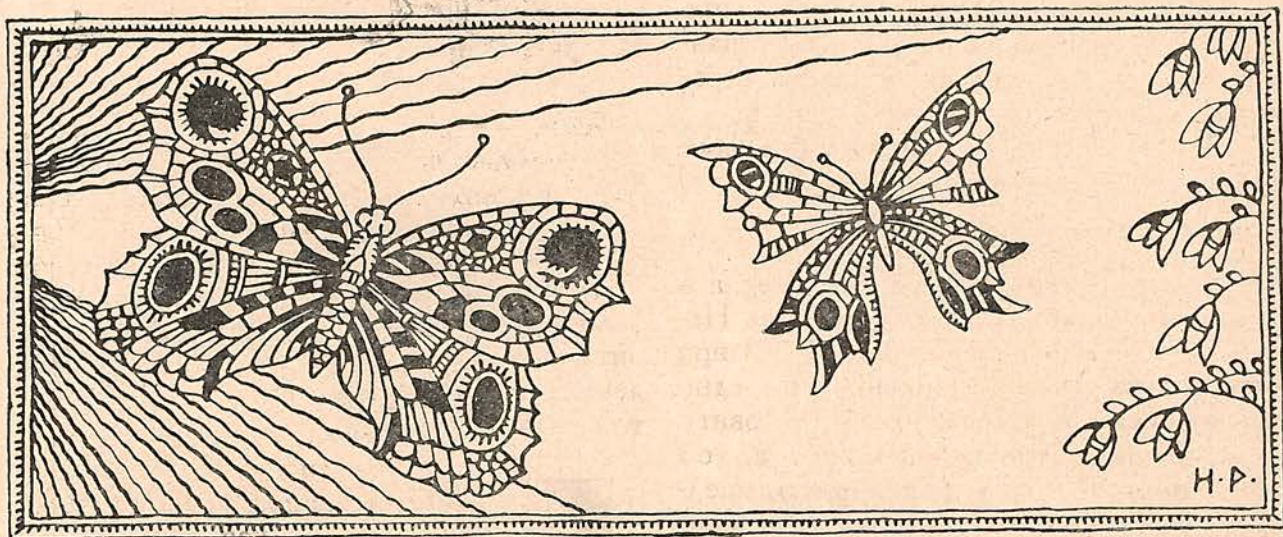

торта, бадемови бонбони, лешници и грозде. Зеленъ-Зеленъ се нахвърди лакомо върху тия хубави нѣща, отъ които бѣ лишенъ дълго време. На другия день, тъмничарката, при свѣтлината на своя фенеръ, го видѣ проснатъ върху гостбитѣ. Той бѣ умрѣлъ отъ лакомия.

Скръбта на инокинитѣ бѣ много голѣма. Нарисува му се портретъ. На гроба му написаха следната епитафия:

„Тукъ почива Зеленъ-Зеленъ,
Тукъ почиватъ вси сърдца“.

ПРОЛѢТЬ

отъ Н. Фурнаджиевъ

Колко весело е вече!
Виждъ — земята друга стана;
не е била — тъй далече
зимата назадъ остана.

Дървесата цвѣтъ отрупа,
като че сж въ бѣли дрехи,
весели врабци се трупатъ
по стобори и по стрѣхи.

Слънцето се рано дига,
ранобудна е земята.
Ей! — додето погледъ стига,
зеленѣятъ се полята.

А пъкъ днеска се събудихъ
съ нова радостъ въвъ сърцето:
гледамъ — лѣстовички луди
се люлѣятъ надъ полето.

Тѣ отъ южний свѣтъ пристигатъ
съ пролѣтния, тогълъ вѣтъръ,
и подъ слънцето се дигатъ
и се кпятъ въ свѣтлината.

Пролѣтъ, пролѣтъ! Всѣки тича,
като че отъ сънъ се буди:
Пролѣтъ! — всички те обичатъ,
всички сж отъ тебе луди.

ЛИСИЦА И ТАРАЛЕЖЪ

приказка отъ Пиеръ Миль

преведе Н. Трифоновъ

съ илюстрации отъ Ангелина Бѣлова

— ... Имало единъ таралежъ, мно-
го малъкъ таралежъ, доста тлъстичкъ.

— Доста тлъстичкъ ли?

— Чудишъ ли се?

— Да ... Азъ мислѣхъ, че тарале-
житѣ сж изцѣло отъ бодли ...

— Тѣ иматъ бодли, както казвашъ,
но отдолу таралежътъ си е едно тлъ-